

Mai
2012

Nr. 2
(25)

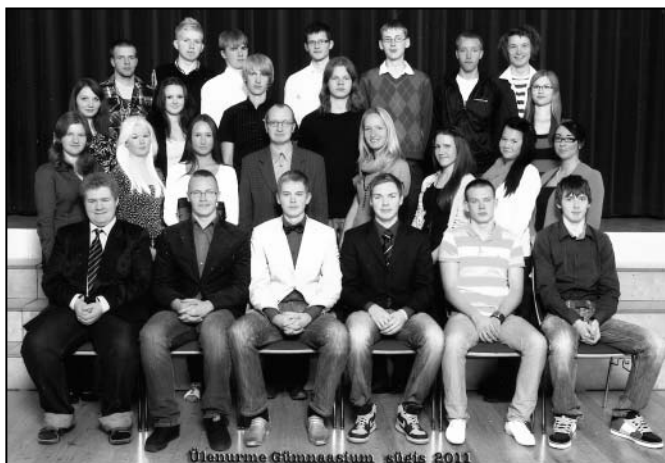

Olevik

ÜLENURME KOOLI LEHT

KOOLIAEG HAKKAB LÕPPEMA!!!

Ülenurme Gümnaasium sügis 2011

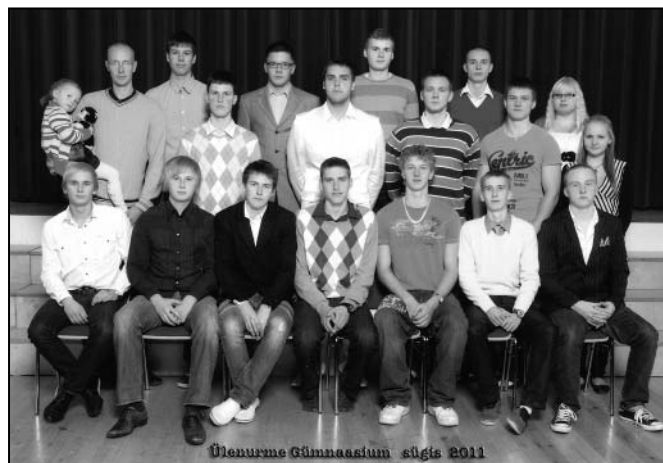
12.b klass

Marja-Liisa Drenkhan
Ivo Dubolazov
Eleri Ets
Kadi Grossthal
Rasmus Haugasmägi
Kristo Hiimäe
Jana Jaanson
Kelli Järvemägi
Sven Kodasma

Urmo Kopli
Kevin Korss
Tiit Kroon
Rainer Kukk
Lenno Kuntus
Jorma Kõõra
Elari Lelumees
Oliver Lepp
Maili Maalmann
Kaspar Maata

Olesja Mironjuk
Keidi Oras
Siim Parisoo
Andris Pentjärv
Maksim Poljakov
Hendrik Sei
Kristel Tammaru
Elery Tiimann

klassijuhataja
Peep Reimer

Ülenurme Gümnaasium sügis 2011

12.c klass

Arti Aia
Hannes Haugasmägi
Ken Karja
Helerin Kask
Erko Kivi
Martin Kivimäe
Robi Laan

Patrick Laas
Taavi Leok
Kaia Liiv
Roland Linde
Kevin Luide
Keijo Läänsalu
Risto Markvardt
Olari Poolakese

Raino Rõõm
Lauri Saar
Artur Saariste
Keio Soosaar
Heikki Zeigo

klassijuhataja
Kaspar Koolman

MINU KOOLIAEG – 12ndikud meenutavad

Käisin koolis, loodan, et käin veel, aastaid möödunud on nagu ronge liipritel. Meie mõtteis ja tundeis kummitab koolimaja, see ootusärevuse kõrgepinge kaja. Just see, mida oli vaja, sai pähe lõhestatud, paigaldatud, mõtteid on kordades mälestatud. Nüüd mul käes on paber, mille abil teen vahet heal ja valel, ei enam kahtle, sest laiali valgunud peast sai tahke, olge lahked ning avage minu ees aken, kergitage loori, siis kinnitagem rakmed, et söösta siit uue avaruse hüpnootsi, omandada folkloori, et alustada üht legendi, seada samm teele, saamaks osaks teist, jäädes endaks.

Keskhariduse omandamine Ülenurme Gümnaasiumis on olnud tore a ja huvitav aeg, mida võib kokku võtta sõnadega „enese leidmine“, mul on kujunenud uued väärtushinnangud, huvid ja ka palju uusi sõpru.

Just kui eile oleks olnud see päev, mil me klassivennaga kõndisime kõrvuti aabitsa järele. See esimene ärevus, mis sisse löi, see oli tähtis hetk.

Tegelikult on tore, et see ajajärk nüüd möödus on ja elus uusi väljakutseid valida saab. Väga tänan õpetajaid, kes, hoolimata minu viimaste aastate mitte just kõige suuremast õpimust, pikka meelt säilitasid.

Mäletan veel seda, kui sai kooli vahetatud ja siin, Ülenurmel kõik uus ja harjumatu oli. Tekkis mõte kool tagasi vahetada, aga nüüd olen rõõmus, et jätkasin teekonda siin.

Ülenurme koolis sai palju uut õppida, eriti ajaloo ja bioloogias. Muidugi sai ka korvpalli mängida. Meelde jäävad keemiatunnid, kus pulss oli kõrgem kui tavaliselt.

Alles nüüd saan ma aru, miks vanemad inimesed räägivad, et koolis on ikka hea käia. Tõesti on hea, muid kohustusi on vähem.

Kaksteist aastat on möödunud kiiresti – kindlasti on lisanud sellele ajale väärtust juurde ühiselamus elamine.

Jään igatsema seda, kui pinginaaber juttu ajab ja mina selle eest pähe saan. Kas ma olen siis mingi märklaud?

Paljudel õpetajatel on juuksed halliks läinud nende lolluste pärast, mis me tundides korraldasime. Aga peab tõdema, et nad on olnud tugevad ja sihikindlad, et meid on ära kannatanud. Suur-suur tänu õpetajatele!

Elu on läinud järjest raskemaks, oleme kasvanud vastutama oma tegude eest.

Ägedaid momente on palju olnud, inimesed on muutunud. Mõni on suureks kasvanud, mõni on ilmselt igavesti laps.

Olen omandanud koolis palju tarkust, kuid kurb on see, et liiga hilja mõistsin – ma õpin enda jaoks.

SÕNA ON KLASSIJUHATAJATEL

Oma klassile oli ikka paganama hea klassijuhataja olla! Kui aga õpetajate tupp sammud seadsin, siis võis peaaegu alati kindel olla, et keegi kolleegidest mind 12.b klassi tubliduse eest kiitis ning mõni õpetaja tahtis isegi kogu klassi kollektiivselt „istuma jätta“, et jätkuks järgmisel aastal ka oivikuid, kellega oleks tore ainetunnis maailma parandada. Pärast selliseid kõrvust tõstmisi oli hoopis teine tunne taas klassi ette minna ning varasematel aastatel oma klassile peetud vihased epistlid (mida tänased abiturientid tunnevad „vihkamise minutite“ nime all) ununesid sootuks.

PEEP REIMER

12.c on olnud kogu gümnaasiumi vältel üllatusi täis klass. Samuti oleme tavalisest ÜG lõpuklassist veidi erinev: üdini poisteklass, mida kaunistavad meie kaks neidu Kaia ja Helerin. Küll on meie seast sirgunud medalimehi suurvõistlustelt, poisse suure korvpalli juurde, elukestva liikumisharrastuse pisikuga nakatunud ja palju muud, mis jutuvaineks õpetajate toas veel aastateks. 12.c on läbi ja löhki spordiklass, sest 20 õpilasest kõik on seotud spordiga vähemal või enamal määral. Aga kindlasti ei saa väita, et me olime tennis, kui vanajumal tarkust jagas. Alati ei tule kõik kohe nii välja, nagu sooviks. Aga õpime ja areneme kogu elu!

KASPAR KOOLMAN

ÜLENURME GÜMNAASIUMI ABITURIENTIDE TUTIAKTUS

26. aprillil 2012 toimus Ülenurme Gümnaasiumi aulas abiturientide traditsiooniline tutiakutus. Eelmisel päeval oli neil lõbus tutipäev, kus kõik tulid kooli, riietudes nagu väikesed ja armsad koolilapsed, meenutades 1. klassi astumist. Nii nad veetsid osa oma päevast mängides, veesõda pidades ja lutsukommi süües, südames tunne, et see on tõesti viimane kord lastena käituda.

Tutiaktus on iga-aastane üritus 12. klassidele, mis nende jaoks lõpetab traditsioonilise õppetöö. Algab eksamiperiood, mille tulemusena saab teada, kuidas keegi ellu astub ja mis on tal rändajapaunas kaasa võtta. Aktuse korraldasid 11. klassid, kohale olid oodatud õpetajad, 1. klasside õpilased, korraldajad. Pidulik hetk algas 1. klassi õpilaste tervituslauluga, järgnes direktor

Olev Saluveeri sõnavõtt, kus ei puudunud julgustavad sõnad eelseivateks katsumusteks, 11. klasside esituses kõlas lõbus omakoostatud soovilaul, etendati väike „näidend“ sellest, kuidas õpilane kooli jõuab, ning jagati staaritiitleid: preili Rõõmurull, härra Kombed, härra Minimaalne Pingikulutaja, härra Alati Kohal, preili Kohusetunne, härra Sõnameister, preili Temperament, härra Ideaalne Figuur, härra Hea Uni, mister World ja mister Korvpall.

Lõpuks kõlas viimase koolikella nukker helin.

JANNE NURME,
11.b klass

1. klassi õpilaste tervituslaul

Foto: Omar Saksing

Abituurium 2011-2012

Foto: Omar Saksing

6000 PUUD ÜLENURME VALDA!

Ilusal kevadpäeval, 8. mai pärastlõunal suundus lõbus ja tubli seltskond 10.–11. klassi õpilasi pisikesi kuuski istutama. Kuused panime kasvama Ülenurme alevikku Poldri tee äärde. Kujundasime neist kuuseheki ja ootame puude suureks kasvamist – hea oleks näha oma kätetööd ka aastate pärast. Loodame, et kohaliku elaniku mure tillukeste puude pärast on asjatu ja koeraomanikud ei lase oma neljajalgsetel sõpradel kuusekestele liiga teha.

Ilusal üritusel on aga pikk eellugu. Istutuskampaniale tuli üleskutse MTÜ-lt Mondo. Meid kutsuti ühinema ülemaailmse kampaaniaga, mille nimeks on ENO Tree Planting Day. Kampaania algas aastal 2000 ja kestab kuni aastani 2017. Üle maailma loodetakse istutada 100 miljonit puud. Meie osaks sai sellel aastal istutada 500 väikest kuuski.

Olime juba varem loodusainete õpetajatega otsinud võimalust puud istutada. Viimasest üritusest, mis viis meid tookord Kambjasse, on möödas juba 5 aastat. Sellel korral tuli valida ise puud ja leida ka koht, kuhu neid panna. Ja see viimane oli kõige keerulisem. Selgus, et Ülenurme vallas on väga vähe maad, kuhu saaks puud istutada. Alles projekteeritavasse parki pole mõtet puud panna, teeäärtes on probleemiks Teeseadus, Tõrvandi teed ootab ees rekonstrueerimine ja lisaks leidis ka neid, kes ei tahtnud puud ei oma kinnistule ega ka naabrusesse.

Ürituse õnnestumisele ja läbiviimisele kaasaaitamise eest suur tänu

- vallaettevõttele Ülenurme Teed ja eriti selle juhile Arne Pedale, kes puudele koha leidsid ja selle ette valmistasid;
- Ülenurme Vallavalitsusele ning eriti Kristi

Istutades oled õnnelik!

Autor Maia Uibo

- Kullile ja vallavanem Aivar Aleksejevile, kes meie ettevõtmist igati toetasid;
- MTÜle Mondo ja Johanna Helinile, kes meid kampaanial osalema kutsusid ja istikute ostmiseks toetust andsid;
- ASle Plantex ja eriti Astrid Kannile, kes puud muretses ja kohale toimetas;
- Ülenurme Gümnaasiumi majandusjuhatajale Evi Tappole, kes transpordiabi osutas;

- tublidele 10. ja 11. klasside õpilastele ning õpetajatele Piret Tammarile, Evelyn Kostabile ja Milvi Tislerile, kes aktiivselt kaasa löid. Kas me ka järgmisel aastal osaleme – ei tea. Kui puud ilusasti kasvama lähevad ja vallahahal on soov nõu ja jõuga kaasa lüüa, siis loodame järgmisel kevadel veel puud istutada. Küll oleks tore, kui me saaksime iga vallaelaniku jaoks oma puu.

MAIA UIBO

RAHVALUULEKONVERENTS JAKOMÄEL

17. ja 18. aprillil käisime Soomes Jakomäe põhikoolis. Meie grupp koosnes eesti keele õpetajast, huvijuhist ja 7.a ning 9.b õpilastest. Mõned meist polnud ealeski Soomes käinud ja ka laevaga sõitnud ega hotellis ööbinud. Nende jaoks oli see eriti põnev reis.

Kui olime edukalt Helsingi sadamasse jõudnud, tulid meile vastu meie tõlk ja kolm õpilast. Algas tutvumine Helsingiga, kus külastasime Soome Rahvumuseumit ja kõndisime läbi linna.

Mõne aja pärast sõitsime bussiga Jakomäe põhikooli, kus meil oli võimalus tutvuda Soome kooliga. Helsingis on väga palju eri rahvustest inimesi ja samuti oli ka seal koolis. Leidus ka muidugi palju eesti keelt kõnelevaid õpilasi.

Pärast ringkäiku viidi meid algklasside muusika tundi ja seal avanes meile üllatav vaatepilt – igal lapsel oma kannel ja plokkflööt, klassi tagaseina ääres seisis elektrikitarrid, suur trummikomplekt ja klaverid. Oli ka igasuguseid teisi pille, näiteks viiul, tsello ja idamaised trummid. Õpetati soome rahvalaule ning iga hetk selles klassiruumis oli põnev ja uus.

Koolikell helises ja meie seltskond suundus saali, kus pidi toimuma meie rahvaluulekonverents. Selles ruumis olid kottkiik, riidest majake, tore vaip, vahvad riulid ja igapäev oli koht, kuhu istuda. Alustasime esitlusi ning nendest said soomlased teada Tartumaa folkloorist, grafitist, anekdootidest, luuletustest, muinasjutudest ja muusikast. Igal meie kooli lapsel oli oma teema ja kui vaja, tõlgiti esitletud tekst soome keelde. Kui naabermaa esitles oma teemasid, saime aru nii mõndagi ilma tõlkimata. Soome ja eesti keel polegi väga erinevad.

Õhtupoole külastasime Soome Rahvusraamatukogu ja sõitsime metrooga hotelli lähedale, kus olid ka ostukeskus ning meie hommikusöögikohvik. Mõne aja pärast olimegi oma hotellitubades, mis olid samuti kenad ja lõbusad. Jõime tassi teed ja pikast päevast väsinutena heitsime voodisse magama.

Konverentsist osavõtjad

Hommikul ärkasime vara, et oleks aega poodelda ning igaüks leidis endale meeldivaid kaupu. Kui söömas käidud ja poed läbi kammitud, sõitsime rahvast täis trammiga sadamasse tagasi ja kui laev oli valmis väljuma, läksime peale ning seilasime tagasi kodumaale.

CAROL KOTTISSE,
7.a klass

LUGEMISÖÖ KOOLIMAJAS

Osalejate muljeid

Lugemisöö oli väga huvitav ja tore. Kõige tore-
dam oli, kui käis rääkimas Kersti Kivirüüdi. Ta rääkis
meile huvitavaid tondijutte ja seda, kuidas ta oli
väiksena vaimu välja kutsunud. Meil käis rääkimas
ka Karol Kuntsel, kes laulis ja jutustas näitlemisest.
Õhtul näidati meile meie kooli laste tehtud filmi
„Pildikesi „Kevadest““. Keset ööd olid meil spordi-
võistlused, kus tegime toredaid võistluseid. Enne
võistlusi me meisterdasime järjehoidjaid, mis tulid
väga ilusad. Keskööõl pidime 30 min lugema ja siis
loetud arvu tabelisse kirja panema.

Mina arvan, et see lugemisöö oli tore ja ma
tahaksin neid veel ning ma võtaksin nendest igal
juhul osa.

KEVIN SOE, 4.c klass

Meie klassijuhataja teatas, et reedel, 30.
märtsil toimub lugemisöö. 30. märtsil oli kohal 14
meie klassi õpilast. Kohal olid ka veel 5.a, 5.c,
4.a, 4.b, 4.c ja Nõo kooli õpilased. Lugemisööl oli
rollimänge ja spordivõistlusi. Öö oli huvitav, keegi ei
maganud, kõik kõndisid öösel ringi. Hommikul kell
kuus otsustasime magama minna. Sain vaevalt ühe
tunni magada, küljealune oli liiga kõva. Lahkusime
koolist koos sõpradega kella poole kaheksa paiku.
Kuidas koju jõudsin, ei mäleta. Emale olin öelnud:
„Tee ruttu voodi korda, ma tahan magada!“

Lugemisöö oli lahe, selliseid üritusi võiks
veel teha.

MATTI-MATIAS SIVULA, 5.b klass

Reedesel õhtul kell 7 algas koolis lugemisöö.
Iga klassi lapsed jaotati oma "tuppa". Me pakkisime

kodust kaasa võetud asjad lahti ja läksime teise
korruse fuajeesse. Sealsetid mängu juhendas Rag-
nar. Esimesena mängisime "Koala-känguru, stop
ja seis" mängu, seejärel erinevaid tutvumänge.
Peagi jagati meile punaseid ja rohelisti komme,
nende järgi jagunesime gruppidesse. Meie (ehk
punaste) grupp läks edasi kirjaniku Kersti Kivirüüdi
juurde. Et nimed saaks veel selgemaks, mängisime
mängu, kus igaüks pidi ennast iseloomustama
eesnime esitähel järgi. Peale seda rääkis Kersti
oma kirjanikuolust. Lõpetuseks tegime naljakaid
luuletusi.

Edasi läksime jälle Ragnari juhendamisel män-
ge mängima. Varsti läksime sööklasse, kus pakuti
makarone hakklihaga. Kui kõht täis, läksime kõik
koos „Vanemuise“ näitlejat Karol Kuntseli kuulama.
Ta jutustas meile näitlemisest ja oma naljakatest
juhtumistest etendustel.

Seejärel läksime spordihoonesse õpetaja Heiki
juhendamisel spordimänge mängima. Varsti tulime
tagasi kooli ja hakkasime vaatama filmi "Pildikesi
„Kevadest““. Pärast filmi jooksime koolimajas
ringi. Põnev!

Paari tunni möödudes, kui öörahu käes oli, ei
jäänud keegi magama.

Peagi oli hommik käes, pasteerisime ühe
tukkuma jäänud klassikaaslase ära. Kui ta üles
ärkas, siis talle meile naljapakkuv üllatus ei
meeldinud. Mitu tundi enne hommikuvõimlemist
magasid peaaegu kõik. Umbes tund aega enne
hommikuvõimlemist äratas meie klassijuhataja
Heiki meid üles. Algul olime pahased, et ta meid
nii vara äratas, ja tukkusime ikka edasi. Lõpuks

ärkasime, läksime võimlema. Kui võimlemine läbi,
läksime sööma. Pärast söömist pakkisime asjad ja
ruttasime koju.

Kokkuvõttes oli see üks tore öö!

ELISABETH OKK, 5.b klass

Õhtul kogunesime kell 19.00 koolimajja. Algul
räägiti meile ära uuesti kõik reeglid. Seejärel moo-
dustasime rühmad – roheline rühm ja kollane rühm.
Mina olin rohelises rühmas. Kõigepealt tegime
huvijuhil juhendamisel raamatule järjehoidja. Siis
kohtusime kirjanikuga, kes rääkis loo kummitustest.
Ta väitis, et see on tal päriselt juhtunud.

Pärast seda läksime spordihoonesse, kus toi-
musid võistlused. Esimesel korral meie tiim võitis,
teisel korral kaotas. Pärast võistlusi läksime kooli
tagasi, kus ootas õhtusöök. Seejärel kohtusime
näitlejaga. Karol Kuntsel on väga huvitav mees.

Siis hakkasime kõik koos filmi vaatama. Õhtul
pärast filmi vaatamist lugesime raamatuid. Kell
02.00 algas öörahu, siis läks eriti huvitavaks. Me
pasteerisime neid, kes magasid, käisime mööda
koolimaja ringi. Väga lõbus oli. Lõpuks läksin
magama. Hommikul, kui ärkasime, läksime sööma
ja siis tulim ära koju.

Lugemisöö oli lõbus ja tore.

RIMO KIRK, 5.b klass

Ülenurme koolilehe
toimetab
Piret Rannast.

RAHVUSVAHELINE MUDEL EUROOPA PARLAMENT SLOVEENIAS 25. märts – 1. aprill

Alles 24. märtsi varahommikul, kui ma Moekese raames Tartu Tasku keskuses oma riietekollektsiooni peaproovi juhendasin, sain aru, et pean juba paarikümne minuti pärast võtma oma kohvri ja istuma Tallinna bussile. Mind ootas ees pikk sõit Sloveeniasse, kus toimus juba 36. korda rahvusvaheline MEP. Tol hetkel tundus kõik nii ebareaalne – Eestis veel lumi maas, aga peagi olen juba kevadises Sloveenias. Mu peas kuhjusid erinevad küsimused. Ma olin närvis. Mul polnud õrna aimugi, milliseks see nädal kujuneb.

Enne Sloveeniasse jõudmist peatus Eesti delegatsioon Prahas, sest otselendu Ljubljanasse Tallinnast ei lähe. Selline peatumine oli mulle väga meele järgi. Teadagi on Praha üks ilusamaid linnu Euroopas ning ka minu vaieldamatu lemmiklinn. Prahasse oli jõudnud kevad – õitsvad puud, rohetavad muruplatsid ja piknikutekkidega inimesed pargis. Linna tuli meile näitama Eesti MEPi 2007. aasta president. Tema soovitusel proovisime ära ka kohaliku toidu - dumplings-riisi, makaroni ja kartuli asendaja. Meeleolu oli positiivne, kõik uus ja huvitav ootas alles ees ning kodumaalt tulid minu jaoks head uudised – minu kollektsioon saavutas II koha ja eriauhinna noorte moekonkursil Moeke. Kerge pingelangus ja olin nüüd täielikult MEPi lainel.

Pühapäev 25. märts – Mis nüüd saab?

Olime jõudnud Sloveeniasse. Pealinnas nägime esimest korda teisi delegaate igast Euroopa riigist. Meid oli palju, ligi 150 inimest. Esimene sihtpunkt oli Ljutomer, kus me saime tuttavaks oma majutusperega. Minu pere oli ääretult tore. Eriti armsaks sai peretütar ja inglise keelt pursniv pereema, kes vaaritas meile igal õhtul traditsioonilisi Sloveenia toite, nii et laud oli lausa lookas.

Esmaspäev 26. märts – Algu

Alles esmaspäeval tundsin esimest korda, et tegemist pole tavalise reisiga. Meie põhieesmärk oli osaleda simulatsioonil ja kogu raske töö ootas meid veel ees. Alustuseks kuulasime ära Mudel Euroopa Parlamendi avatseremonia, riikide tutvustuskõned ja kohtusime oma komitee presidentidega.

Teisipäev 27. märts – Raske komiteetöö

Algas komiteetöö, mis võttis tervest päevast ära tervelt üheksa tundi. Minu komisjoni – inimõigused – kuulustele peale minu veel delegaati Bulgaariast, Taanist, Saksamaalt, Iirimaaalt, Leedust, Luksemburgist, Küprosel, Maltalt, Hollandist, Makedoonias ja Tšehhist. Meie ülesandeks oli kolmapäevaks valmis saada resolutsioon, mis toob välja probleemid ja võimalikud lahendused, et võidelda inimkaubanduse ja ebaseadusliku rändega. Pärast komiteetööd järgnes meeleolukas õhtune programm Ljutomeris: tants, muusika, pillimäng.

Kolmapäev 28. märts – Komiteetöö jätkub...

Meil oli ainult kuus tundi, et resolutsioon lõpetada.

Neljapäev 29. märts – Uus linn, uus kodu

Lahkusime Ljutomerist, varahommikul jätsime hüvasti oma majutusperega. Kahju oli lahkuda majast, mis oli nii lühikese ajaga tekitanud minus koduse tunde. Majutusperele kinkisin Eestist kaasa võetud „Kalevi“ maiustusi, mis neil suunurgad kõrvuni viis. Kahjuks jäi see ainukeseks positiivseks emotsiooniks seoses lahkumisega.

Pärast paaritunnist sõitu jõudisime Kamnikusse. Pärastlõunal toimus lobby-töö, pidime arutlema üksteise resolutsioonide üle ja tegema muudatusettepanekuid.

Õhtul selgus meie uus kodu, kus pidime ööbima oma teise poole nädalast. Minu jaoks oli suur üllatus Eesti delegatsiooni majutuskoht, milleks oli klooster.

Reede 30. märts – Kõige tähtsam päev

Resolutsioonid valmis, muudetud ja läbi arutatud, olime valmis põhiasambleeks. Kõik delegaadid võtsid kohad sisse Ljubljana Ülikoolis. Väike närv oli sees – inimesi palju, saal vaikne, ees ootas resolutsioonide kaitsmine. Enne meie komitee esinemist kerisid pinget üles eelmised komiteed. Mida rohkem aeg edasi läks, seda aktiivsemaks ja julgemaks inimesed oma küsimustega muutusid. Õnneks suutsime oma esinemise ajal kõik tekkinud küsimused vastata ning pärast resolutsiooni läbimineku oli enesetunne poole kergem.

Laupäev 31. märts – Põhiassambleeüritus jätkub...

Pärast eelmist päeva oli resolutsioonimapist järele jäänud veel paar teemat. Minu jaoks olid igasugused pinged eilsega õhust kadunud ning päev möödus kiiresti. Lõputseremonia ajal sain alles aru, et ongi kõik. Imelik oli mõelda, et meil pole enam Sloveenias midagi teha ja peame koju tagasi sõitma. Kogu nädala vältel olid kõik päevad nii sisustatud ja tegusad, et ei kujutanud enam endist argipäeva ettegi. Tundus uskumatu, et pean minema hommikul kooli, rääkima põhiliselt ainult eesti keeles ja kõik läheb jälle vanaviisi edasi. Ainult nädalaga oli see kõik minu jaoks muutunud nii võõraks.

Pühapäev 1. aprill – Sloveenia meretilik – Koper

Kogu nädala jooksul oli meil esimene ja viimane vaba päev. Kasutasime selle ära reisimiseks Sloveenia ainukese merepiiriga linnakesse. Linn oli imeilus – Veneetsia stiilis ehitatud majad, kitsad tänavad, väikesed restoranid, jäätisekohvikud, purjekad ja jahid, keset linna asuv turuplats ja tuuline meri.

Õhtul lendasime tagasi koju.

See reis jääb mulle kindlasti terveks eluks meelde. Olime nagu üks suur pere, kus kõik said omavahel hästi läbi ja tegid kõike koos. Viimasel päeval tundus mulle, külmale eestlasele, imelikuna, et paljud delegaadid, pisarad silmis, üksteisega hüvasti jätsid ning kümneid minuiteid vaid koduteed soovisid. Praegu tagantjärele mõeldes tunnen ma puudust meie seltskonnast, Eesti delegatsioonist, oma majutusperest ja kurb on mõelda, et suure tõenäosusega ma ei kohta neid enam kunagi. Minu mälestustesse ja südamesse on aga paljud inimesed kindlasti märgi jätnud. Mul on väga hea meel, et olen saanud olla kõige selle sees, millest olen eelnevatelt Eesti delegaatidelt vaid kuulnud. Sain rakendada oma keele- ja sotsiaalseid oskusi ning sain elus kindlasti ühe kogemuse võrra rikkamaks. Tänu Sloveenia MEP-sessioonile avanes minu jaoks järgmine uks – sain suurepärase võimaluse olla järgmisel Eesti MEPi komisjoni esimees.

SIGRID SAVVA,
11.b klass

KONKURSI „AUS MÄNG JA VÄÄRTUSED SPORDIS“ VÕIT TULI ÜLENURME ÕPILASTELE

Ülenurme Gümnaasiumi õpilased võtsid osa EOA loovtööde konkursist „Aus mäng ja väärtused spordis“, kuhu laekus ligikaudu 670 joonistust, fotot, videot, kirjandit ja luuletust kõikidest Eestimaa nurkadest. Üllatusena oli osavõtjaid isegi Petserist ja Brüsselist.

7.–12. klassi vanusegrupis võitsid I koha Elisabeth Saar ja Elina Gerassimov, kes saatsid foto pisikestest poistest ja tüdrukutest jalgpalli mängimas. Väiksed FC Ülenurme lapsed mängisid sõbralikus õhkkonnas JK Operi vastu. Mäng, mida pildistasime, toimus pühapäeval, 4. septembril 2011. Hoolimata sellest, et meie mängijad kaotasid selle mängu, olid mõlemad võistkonnad rõõmsameelsed ja tänasid üksteist suurepärase esituse eest.

Miks valisime just selle pildi? Pilte, mida oleme teinud erinevatel jalgpallimängudest ja teistest üritustest, on väga palju. Naudime seda mängu, mängime ka ise ja kui pidime tegema valiku, missugune pilt kõige rohkem vastaks konkursi teemale „Aus mäng ja väärtused spordis“, siis see just oligi selline pilt, mis paelus soojuse ja sõbralikkusega, sellega, et pildil kõige nooremad jalgpalli-tüdrukud ja -poisid, kes esimest korda oma elus kohtuvad palliplatsil, mängivad ja naudivad mängu, teevad esimesi samme spordis, kus kehtivad omad reeglid, samal ajal ka ausa mängu reeglid. Pildil on näha, et lapsed oskavad arvestada kogu võistkonnaga ja vastastega. Pildil on palju positiivsust, siirust ja soojust! Neid tundeid on näha iga lapse silmis.

14. mail oli autasustamine Tartu Dorpati Konverentsikeskuses konkursi võitjate-

Võidutöö

Autorid: Elina Gerassimov, Elisabeth Saar

le, kuhu käisime ka meie, Elisabeth ja Elina, ning saime osa võtta ka ekskursioonist Spordimuuseumi ning vaadata loovtööde konkursi finaalinäitust.

ELINA GERASSIMOV, ELISABETH SAAR, 8.b klass

PROGRAMM NOORED KOOLI

Ülenurme Gümnaasium osaleb programmis Noored Kooli, mille raames tuli meie kooli inglise keele õpetajaks Karoliine Piksarv, kellega on tehtud ka käesolev intervjuu.

Mis on Noored Kooli programm?

Karoliine Piksarve nägemuses kujutab Noored Kooli programm uut liikumist haridusmaastikul. Programmis osalejad valutavad südant Eesti haridusprobleemide pärast ning püüavad omalt poolt leida ja pakkuda uusi lahendusi olukorra parandamiseks. Programmis osalejad saavad läbi kaheaastase õpetamise ja koolis töötamise kogemuse ning mitmekülgsete koolituste aimu sellest, mis on Eesti hariduses peamised kitsaskohad ja mida oleks vaja teha selleks, et iga laps Eestis saaks väga hea hariduse. Noored Kooli programmi kohta leiab täiendavat infot veebilehelt – www.nooredkooli.ee.

Miks Teie ühinesite selle programmiga?

Ühest küljest seetõttu, et olen ise oma elus näinud, kui suurel määral on haridus, kool ja õpetajad inimese elu mõjutavaks teguriks ning seda nii heas kui halvast. Nägin haridusvaldkonda ühe tähtsaima elualana, kus tegutsemine on samal ajal tähenduslik ja põnev, väljakutseid esitav ja oluline. Eks ma tahtsin omal moel lihtsalt ka maailma parandada, midagi ära teha ning tegeleda asjadega, millel on mõju ja mis oleks mu enda jaoks tähenduslikud. Kindlasti tundsin ka tänuvõlga oma kunagiste õpetajate ees ning tahtsin ühiskonnale endast midagi tagasi anda.

Miks just Ülenurme Gümnaasium?

Ülenurme Gümnaasium on aastaid olnud Noored Kooli partnerkool, seetõttu käisin siin juba enne kooli tööle asumist vaatluspraktikal. Praktika ajal selguski, et sügisest on vabanenud ka inglise keele õpetaja asenduskoht ning otsustasin sellele kandideerida. Väga mõnus oli sügisel tööle asuda kooli, kus olin juba paljude nägude ja nimedega tuttav, kolleegide tunde külastanud ning nii mõnede

õpilaste ja klassidegagi tuttav. Ja milline koolimaja ja ümbruskond! Kuigi kool asub mu kodust Tartu kesklinnas üsna kaugel, siis naudin sügisest ja kevadisi rattasõite kodust kooli ja koolist koju!

Kuidas Teie esimene tööaasta möödus?

Esimene aasta oli tohtu töökoormusega ja eks ikka omajagu väsitav ning ega teinegi aasta väga palju kergem pole olnud. Samas pean tõdemata, et need kaks aastat on olnud mu elus vist kõige põnevamad ning kindlasti seotud suurimate eneseületuste ja arenguga.

Missugused olid õnnestumised ja mis ebaõnnestus?

Õnnestumisi ja väikseid rõõmustamisi on olnud ikka kogu selle kahe aasta vältel. Teeb rõõmu, kui näen, et õpilased on edasi arenenud või millegagi hästi hakkama saanud. Kusjuures alati ei tähenda see just tublide või „viieliste“ õpilaste edu – südame paneb hõiskama ka see, kui mõni vaikne õpilane on võtnud julguse kokku ning saanud hakkama suurepärase ettekandega või kui mõni õpilane, kellele on mõni teema väga raske tundunud, on selle lõpuks selgeks saanud. Olen nautinud hetki õpilaste seltsis, kui oleme lihtsalt jäänud kellegagi pikemalt lobisema või kui nad on tulnud ise abi küsima või lahendusi otsima. Alati on ka väga kihvt näha õpilasi, kas siis säravalt kontserdil esinemas ja oma esinemist nautimas või siis suusamäel adrenaliini kogumas. Konfliktide ja arusaamatusi on ikka olnud, aga on hea tunne, kui oleme ühiste jõupingutustega suutnud need lahendada. Kõige rohkem on kahju sellest, et alati pole olnud aega ja jaksu kõiki oma ideid ellu viia ega kõiki tunde nii hästi ette valmistada, kui oleks tahtnud. Rohkem oleks tahtnud panustada ka koostöösse kolleegidega ning koolielusse laiemalt.

Kas olete rahul või kahetsete programmiga liitumist?

Olen programmiga väga rahul ning väärtustan neid kogemusi, mida olen nende kahe aastaga

koolist ja Noored Kooli koolitustelt kogunud. Enamik koolitusi on olnud väga heal tasemel ning põnevad, mitmed neist Eesti tippkoolitajate läbiviidud. Ma pole vist elus kogunud nii tähenduslikku ja mõtestatud õppimist – pea kõik, mida koolitustel õppisime, seostus koheselt ühel või teisel viisil mu igapäevase tegevusega klassiruumis ja koolis, tekkisid uued seosed ning sain õpitut kohe rakendada, katsetada ja ellu viia. Väga põnevad on olnud ka programmi teise aasta koolitused, kus keskendusime palju niiöölda „suuremale pildile“ ja mõtestasime enda jaoks laiemalt lahti haridusmaastikku ja hariduspoliitilisi küsimusi. Väga palju uusi kogemusi ja mõtteid äratasid ka koolikülastused Inglismaal ja Soomes, osalemine Pärnu Juhtimiskonverentsil ning juhtide vaatlused. Palju olen saanud mõtestada ka enda rolli liidrina nii Eesti hariduselus, oma klassiruumis kui ka iseenda elus.

Mida soovitate järgmisele osalejale, kes tuleb meie kooli?

Loodan tõesti, et meie kooli koostöö selle programmiga jätkub ning meile tuleb ka tulevikus õpetajaks Noored Kooli osalejaid või miks mitte ka viilistlasi. Soovin tulevastele programmis osalejatele kindlasti rahulikku ja selget meelt, et kooli kiires töötempo ja klassis üles kerkivate olukordade virvarris mitte silmist lasta oma sihti. Samuti tasub märgata inimesi enda ümber – nii kolleege kui õpilasi – ning õppekava ja õpiku läbimise kõrval leida aega panustada ka inimsuhetesse. Kõige enam soovitan aga alustavatele õpetajatele järgmist: magage piisavalt, sööge tervislikult, liikuge värskes õhus ning ärge unustage oma hobisid ja sõpru! Olen omal nahal valusasti tunda saanud seda, et ületöötanud ja väsinud (ning lõpuks haige) õpetaja ei ole hea õpetaja – mis sest, et tal on tööd kohe järgmiseks päevaks parandatud või poole ööni tundideks superägedaid asju välja mõeldud!

Intervjuueeris Ülenurme Gümnaasiumi õpilane INDREK ILVES.

KÄISIN METSAEUROVISIONI LAULUVÕISTLUSEL

17. aprillil toimus Ülenurme Gümnaasiumi algkoolimajas 2.a klassi näiteringi esietendus. Publiku ette jõudis muusikaline lavalugu „Metsaeurovisioni lauluvõistlus“, lavastajaks meie väsimatu Aime- Laine Kahk ning muusikajuhideks Britt Laats ja Margit Paju.

Etenduses oli koos palju erinevaid metsaelanikke: põder, rähn, jäneseid, konnad, rebane, karupere, siilipreili, öökullid, kuldnokad, metsaelanike koor. Kohe algusest peale oli päris põnev, huviga ootasid, mis saab edasi. Eriti pani kaasa elama lõpulaul kevadest oma lihtsuse ja armsa viisiga, see pani lausa kaasa plaksutama.

Etenduses oli mitmeid värvikaid, andekaid tegelaskujusid. Tore, et lastel on võimalik oma andeid näitetegevuse abil ka teiste ette tuua, oma loomisrõõmu jagada. Jõudu, jaksu Aimele ja uute kohtumisteni!

KERSTI LEIS

3. mail pärast lastevanematele esinemist. Noored näitlejad etendasid metsaeurovisioni kokku viiel korral.

Foto: Kalli Ird

TERVISE EDENDAMINE ÜLENURME GÜMNAASIUMIS

Eestis sai Tervist Edendavate Koolide võrgustik alguse 1993. aastal. Ülenurme Gümnaasium liitus antud võrgustikuga 1993. a märtsis, olles 10 pilootkooli hulgas.

Liikumise eesmärgiks on edendada koolides ja ka paikkonnas tervislikku elulaadi ning kujundada turvaliseks nii sotsiaalselt kui ka füüsilist keskkonda. Koolides koordineerib tervise-edenduslikku liikumist tervisenõukogu. Ülenurme Gümnaasiumi tervisenõukokku kuuluvad õpilasomavalitsuse liige, kooli juhtkonna esindajad, huvijuht, kooli tervishoiutöötaja, psühholoog, sotsiaalpedagoog, lastevanemate esindaja, kohaliku omavalitsuse esindaja ning inimeseõpetuse, kehalise kasvatuse ja bioloogia õpetajad.

Peagi lõppeval õppeaastal on toimunud erinevaid tegemisi ja üritusi, mis toetavad meie õpilaste, õpetajate ja lastevanemate tervist. Loetellu kuuluvad orienteerumispäev, jüripäeva teatejooks, arvukad korvpalli- ja rahvastepallivõistlused ning mõõduvõtmised kergejõustikus. Lisaks nendele on meie õpilased saanud oma vaimu ja keha edendada erinevatel matkadel metsa ja rappa. Meie kooli lastevanematel on olnud võimalus kaasa lüüa iga-aastaselt sportlikul isadepäeval ja Volbrimatkal. Kindlasti kanname hoolt enda ja lähedaste tervise eest ka ennetustööde abil. Mõõduval õppeaastal on toimunud päästemeti teavituskampaania 1.–3. klassidele, politseitund 4. ja 5. klassidele ja pommiohu koolitus 6.–8. klassi õpilastele. Tulemas on veel projekt „Kaitse end ja

aita teisi“ põhikooli õpilastele.

Sel õppeaastal toimus ka inimeseõpetuse veebipõhine viktoriin 7. ja 8. klassidele, samuti on õpilastel alates 4. klassist võimalus osaleda konkursil „Suitsuprii klass“. Mõeldes sellesuuvetele ja sügisel meie koolis toimuvatele kooliolümpiamängudele, oli 4. ja 5. klasside õpilastel meeldiv kohtumine Eesti Spordimuseumi teadussekretäri Kalle Voolaiuga.

Eraldi kiitus ja tänu kuulub meie oma kooli lastevanematele, kes leidsid aega oma põhitöö kõrvalt ja tulid hea meelega 4. ja 5. klasside õpilastele oma teadmisi jagama. Elupäästva esmaabi praktiline koolitus toimus 4. ja 5. klassidele Tõrvandi

Päästekomandos lapsevanem Toomas Rosina juhendamisel. Loengu „Enamlevinud haigustest õpilastel“ viis läbi Karin Babitš, kes töötab Tartu Ülikooli Kliinikumis operatsiooniõena. Tervislikust toitumisest jagas 5.–7. klassi õpilastele nõuandeid meie kooli tervishoiutöötaja Eve Jõesaar.

Kuigi kevadperiood on koolielus väga töötihe ja täis koolilõpusaginat, nimetas kooli tervisenõukogu IV õppeveerandi tervistedendavaks veerandiks. Seda põhjusel, et teatavasti on just terves kehas ka terve vaim. Nii turgutavad veel viimastel kuudel ja nädalatel meie õpilaste tervist võimlemispidu, tantsupäev 1.–5. klassidele, 1.–5. klasside spordilaager Elvas Tartumaa Tervisespordikeskuses ning jalgrattamatk liiklusringis osalejatele.

Kokkuvõtvalt oleme oma kooliperega püüdnud anda eelpool kirjeldatud tegevuste abil oma õpilastele nii teoreetilisi kui praktilisi teadmisi, kuidas hoida enda ja teiste inimeste tervist.

Peagi on lõppemas töötihe õppeaasta, millele järgneb väljateenitud pikk ja kosutav suvepuhkus. Juba eeloleval sügisel on tulemas Ülenurme Gümnaasiumi VII rahvusvahelised kooliolümpiamängud. Võistluspäevale, mis seekord on 21. septembril, eelneb 19. septembril sportlik olümpiateemaline õhtupoolik ka lastevanematele. Seniks tervist ja ohutut suveaega kogu kooliperele!

KAIRE ROONURM, õpetaja,
Ülenurme Gümnaasiumi tervisenõukogu liige

KÜLAS KÕRGEMA SÕJAKOOLI KURSANTIDEL

Igal Eesti Vabariigi noormehel, kes on füüsiliselt ja vaimselt terve, tuleb läbida ajateenistus kaitseväeteenistuse seaduses ettenähtud ulatuses. Ajateenistus on mehisuse kool. 8. mail 2012 käisid Ülenurme Gümnaasiumi 8. klassi poisid külas Kõrgema Sõjakooli kursantidel, et tutvuda sealsete edasiõppimistingimustega. Kool asub ajaloolises hoones Riia mäel, lisaks õpperuumidele on seal ka õppurite ühiselamutoad ja sõjajamuseum. Õppekäik oli elamuseks kõigile, sest kõikjal oli eeskujulik kord ja puhtus, riided kapiski joone ja värvuse järgi. Kaitseväe mainet kujundab iga õppur, ükskõik, millisel tasandil ta teenib või õpib.

Pärast ühiselamu külastamist läksime õppeklassi, kus tutvusime varustusega. Nii mõnelegi oli üllatuseks, et sõduri täisvarustuses seljakott kaalub ligi 50 kilogrammi, sest varustuselemente on vähemalt 23. Meie noormehed said kõik tutvuda varustusega ja seda isegi selga proovida. Seejärel vaatasime ja proovisime käsitseda relvi. Saime aimu, kuidas relva hooldada ja mida peab teadma vormi kandes. Kehtib lihtne põhimõte: järgi head militaarmitset ning ole tagasihoidlik ja korrastatud.

Järgnes õppefilmi demonstratsioon ja võis esitada küsimusi. Tutvusime Eestis olevate väelikega ja kaitseväe üldkorraldusega. Nüüd teame, kui palju on sõdureid pataljonis ja palju brigaadis.

Teame sedagi, et Eesti Kaitseväe suurim taktikalise taseme õppus on Kevadtorm, mis käesoleva aasta mais toimub juba 10. korda.

Pärast õppekäiku on kõigil teadmisi rohkem. See on 8. klassidele juba teine õppekäik sellel õppeaastal, mida on aidanud korraldada ajalooõpeta-

ja Milvi Tisler. Sügisel käisime Tallinnas presidendi lossi külastamas ja nägime teisigi ajaloolisi kohti. Minule isiklikult meeldib õppekäik kui õppimisviisi kõige rohkem.

STEVEN KABANEN, 8.b klass